

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2005 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Maciej Kierek
Sędziowie	Asesor WSA Wiesława Achrymowicz-sprawozdawca Asesor WSA Bogusław Wiśniewski
Protokolant	Referent: Joanna Janiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 września 2005 r.
sprawy ze skargi Danuty Malec
na decyzję Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lublinie
z dnia 09 maja 2005 r. Nr WINB.ZOA.7144/VII-87/1/04/05
w przedmiocie odmowy wstrzymania robót budowlanych

- I. uchyla zaskarżoną decyzję oraz decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 11 marca 2005r. nr NB.7352/2/23/04/05;
- II. zasądza od Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lublinie na rzecz Danuty Malec kwotę 500,00 (pięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem stwierdzam

Referent

Malgorzata Poniatowska-Furmaga
Malgorzata Poniatowska-Furmaga

UZASADNIENIE

Lubelski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Lublinie, decyzją z dnia 09 maja 2005r. utrzymał w mocy decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 11 marca 2005r. o odmowie wstrzymania robót budowlanych przy budowie stacji bazowej telefonii komórkowej na działce o numerze ewidencyjnym 187/3, położonej w miejscowości Łuszczacz gmina Susiec, prowadzonych na podstawie decyzji udzielającej pozwolenia na budowę z zatwierdzeniem dokumentacji projektowej z dnia 27 sierpnia 2004r.

W uzasadnieniu powziętego rozstrzygnięcia administracyjnego organ wskazał na okoliczność funkcjonowania w obrocie prawnym decyzji ustalającej warunki zabudowy i zagospodarowania terenu oraz udzielającej pozwolenia na budowę z zatwierdzeniem dokumentacji projektowej dla badanej inwestycji. Żadne z postępowań prowadzonych dla wznowienia postępowania administracyjnego nie doprowadziło do ich uchylecia. W rezultacie prowadzonych czynności wyjaśniających ustalono, że inwestor w istocie odstąpił od warunków udzielonego pozwolenia na budowę w zakresie usytuowania ogrodzenia od strony drogi publicznej oraz usytuowania wieży stacji przesuniętego w stosunku do zatwierdzonego w dokumentacji projektowej. Jednak przed zajęciem ostatecznego stanowiska w sprawie inwestor przesunął ogrodzenie na odcinku od strony drogi publicznej na odległość odpowiadającą projektowi, co potwierdzają przedłożone rysunki zamienne. Natomiast odmienna od projektowanej lokalizacja samej wieży stacji, w świetle ustaleń raportu o oddziaływaniu na środowisko, nie będzie stanowić o pogorszeniu stanu faktycznego w stosunku do projektowanego. Zatem to odstępstwo podlega kwalifikacji jako nieistotne, a w następstwie nie wyczerpuje przesłanki z art. 50 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 07 lipca 1994r. Prawo budowlane.

W konkluzji organ rozstrzygający stwierdził niezrealizowanie także pozostałych przesłanek stanowiących w kolejnych punktach art. 50 ust. 1 ostatnio powołanej ustawy, które jako jedyne mogłyby uzasadniać wstrzymanie prac przy kwestionowanej w sprawie inwestycji.

Na przytoczone rozstrzygnięcie administracyjne skargę złożyła Danuta Malec, wnosząc o uchylenie obu decyzji powziętych w toku instancji. U podstaw wniosków skargi formułowała zarzut, iż ustalenie o odsunięciu ogrodzenia od krawędzi drogi publicznej usytuowanej w bezpośrednim sąsiedztwie, jako zgodnym z projektem, zostało dokonane przez organ rozstrzygający w sposób nieuprawniony, bo z pominięciem pomiarów, do czego obligowały wytyczne uprzedniej, kasacyjnej decyzji organu drugiej instancji. Także w odniesieniu do przesunięcia lokalizacji samej wieży stacji organ nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego, które w sposób jednoznaczny wykazałoby zakres tego odstąpienia od zatwierdzonej dokumentacji projektowej. Zdaniem skarżącej przesunięcie usytuowania wieży stacji nie może podlegać ocenie jako nieistotne odstąpienie od warunków udzielonego pozwolenia na budowę, z racji sprzeczności z planem zagospodarowania działki, a w następstwie wymaga zmiany pozwolenia na budowę. Nadto odmienna od projektowanej lokalizacja wieży stacji powoduje istotną zmianę wartości opisanych w raporcie o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, dowodem czego są niezależne opinie. Organy rozstrzygające w toku instancji całkowicie pominęły też okoliczność, iż poza ogrodzeniem stacji pozostała metalowa skrzynia, stanowiąca składnik instalacji elektrycznej oraz fragmenty poprzedniego fundamentu.

W odpowiedzi na skargę Lubelski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Lublinie wnosił o jej oddalenie. Podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji wraz z argumentacją faktyczną i prawną przedstawioną w jej uzasadnieniu. Zaakcentował okoliczność, iż zarówno zmiana wymiarów ogrodzenia, powstała po przesunięciu odcinka biegnącego wzdłuż drogi publicznej, jak też zmieniona odległość stopy wieży od krawędzi drogi publicznej, nie podlegają kwalifikacji w kategoriach ustawowego pojęcia istotnego odstąpienia od warunków udzielonego pozwolenia na budowę, a zatem w pełni wystarczająca dla legalizacji istniejącego stanu inwestycji jest przedłożona geodezyjna inwentaryzacja powykonawcza.

Wojewódzki Sąd Administracyjny rozpoznając skargę zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z art. 1 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych, kognicji sądownoadministracyjnej została poddana kontrola działalności organów administracji publicznej w aspekcie legalności. Zaskarżona

niniejszym decyzja tego rozstrzygającego wymogu nie realizuje, jako powzięta przy naruszeniu prawa materialnego w sposób wpływający na wynik sprawy.

Przedmiotem kontrolowanego postępowania administracyjnego było żądanie Danuty Malec i Marii Typek wstrzymania robót budowlanych przy realizacji kwestionowanej stacji telefonii komórkowej oraz nakazanie rozbiórki tej inwestycji.

Co do zasady dzielając rację ustalenia o odstąpieniu przez inwestora od warunków udzielonego pozwolenia budowlanego skoro uległy zmianie wymiary ogrodzenia, które należy odnieść także do stanu powstałego po odsunięciu odcinka usytuowanego od drogi publicznej oraz nastąpiło przesunięcie lokalizacji wieży stacji, co jest jednoznaczne, gdy porównywać, sporządzony w tożsamej skali, obraz graficzny projektu zagospodarowania działki z marca 2004r., zawartego w dokumentacji projektowej, stanowiącej integralną część pozwolenia na budowę, z tym przedstawionym w dokumentacji powykonawczej, w postaci inwentaryzacji z dnia 09 marca 2005r., która nadto nie zawiera oznaczenia miar, rozstrzygających dla potwierdzenia nieuprawnionego, w świetle dotychczasowego materiału dowodowego, stanowiska organu o zgodności aktualnego stanu na gruncie z tym projektowanym. Jednocześnie należy w tym miejscu stwierdzić, iż w sytuacji gdy zaistnieje istotne odstąpienie od warunków pozwolenia na budowę, przywracanie stanu do tego zgodnego z dokumentacją projektową nie jest pozostawione wyłącznej inicjatywie inwestora a nie poddanej regulacjom ustawy Prawo budowlane, rozważanej w sprawie. Wówczas bowiem roboty dla uzyskania stanu zgodnego z prawem podlegać mogą realizacji jedynie na podstawie decyzji wydanej w trybie art. 51 ust.1 ustawy Prawo budowlane a w związku z art. 50 ust. 1 tej ustawy.

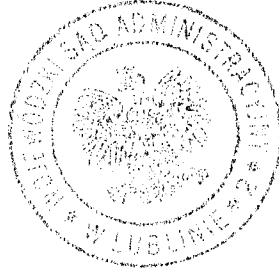
W świetle tych ustaleń faktycznych, poczyniona przez organy rozstrzygające ocena prawna podlega kwalifikacji jako nieprawidłowa. Należy w tym miejscu wskazać na art. 36 a ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 07 lipca 1994r. Prawo budowlane, stanowiący że nieistotne odstępnięcia od warunków pozwolenia na budowę, w tym dokumentacji projektowej, jest dopuszczalne o ile nie dotyczy między innymi zakresu objętego projektem zagospodarowania działki. Zatem, gdy odstąpienie od warunków pozwolenia na budowę dotyczy zakresu objętego projektem zagospodarowania działki, jest ono niedopuszczalne a w konsekwencji uzyskuje materialnoprawny przymiot odstąpienia istotnego. Stąd powołana ustawowa regulacja w swej istocie, dla odstąpienia przez inwestora od dokumentacji projektowej w zakresie wyznaczonym projektem zagospodarowania działki, wyłącza jurydyczną rację

zaliczenia tej treści odstąpienia do kategorii nieistotnych. W dalszej kolejności należy stwierdzić, iż ustalony przez organ przedmiotowy zakres odstępstw inwestora od dokumentacji projektowej, której projekt zagospodarowania działki stanowi integralną część, ściśle dotyczy ustawowo a obligatoryjnie wymaganego zakresu każdego projektu zagospodarowania działki, stanowiącego dyspozycją art. 34 ust. 3 pkt 1 rozważanej w sprawie ustawy Prawo budowlane.

Powyższe w swych materialnoprawnych następstwach stanowi o zrealizowaniu przesłanki zawartej w art. 50 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo budowlane, przesądzając tym samym jurydyczną niezasadność stanowiska organu nadzoru budowlanego wyrażonego w zaskarżonej decyzji oraz poprzedzającej ją decyzji organu pierwszej instancji. W tym miejscu jednak wymaga zwrócenia uwagi prawna okoliczność, iż ze swej istoty wstrzymanie robót budowlanych może nastąpić jedynie w sytuacji, gdy nie zostały one jeszcze ukończone, co winno w toku dalszego procedowania zostać jednoznacznie wyjaśnione, a w kontrolowanej decyzji do tego aspektu prawnego organ się nie odnosi. Natomiast kontrola sądownoadministracyjna nie obejmuje zakresem swej kognicji dokonywania samodzielnych ustaleń faktycznych, które władne są czynić jedynie właściwe organy administracji publicznej w toku postępowania wyjaśniającego, realizowanego przez organy kolejnych instancji.

W toku dalszego procedowania organy nadzoru budowlanego winny też rozważyć proceduralną zasadność zawieszenia postępowania administracyjnego w kontrolowanym niniejszym przedmiocie w kontekście prejudycjalnego charakteru postępowania wznowieniowego, mającego za przedmiot decyzję zatwierdzającą dokumentację projektową z udzieleniem pozwolenia na budowę inwestorowi. W dalszym też toku procedowania administracyjnego podlegać będzie rozważeniu prawna racja zarzutu tyżącego się zachowania wymogów dyktowanych ochroną środowiska, do czego konsekwentnie nawiązuje skarżąca, a pozbawionego waloru rozstrzygającego dla niniejszej kontroli sądownoadministracyjnej. Także w toku dalszego procedowania, stosownie do okoliczności prawnych, podlegać będzie rozważeniu przez organy rozstrzygające racja ścisłego określenia rozmiaru odstąpienia inwestora od warunków udzielonego pozwolenia na budowę. Natomiast na obecnym etapie postępowania, w kontekście jego przedmiotu, jurydycznie przesądzające znaczenie ma sam fakt odstąpienia w zakresie wyznaczonym projektem zagospodarowania działki objętej projektowaną inwestycją,

Z tych względów, na mocy art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i przy zastosowaniu art. 135 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekł, jak w pkt I sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania sądowoadministracyjnego uzasadnia art. 200 ostatnio powołanej ustawy.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem stwierdzam

Referent

Malgorzata Poniatowska-Furmas
Malgorzata Poniatowska-Furmas